

Arrest

nr. 295 950 van 20 oktober 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. VAN DER MAELEN
Guilleminlaan 35/b 1
9500 GERAARDSBERGEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 11 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 juli 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. MOHSEN *loco* advocaat A. VAN DER MAELEN en van attaché A. SMIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 18 augustus 2021 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 19 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 2 september 2021 besliste de Dienst Voogdij van de FOD Justitie dat verzoeker meerderjarig is, omdat uit leeftijdsonderzoek blijkt dat verzoeker 21,5 jaar oud is met een standaarddeviatie van 2 jaar.

1.3. Op 11 april 2023 nam de adjunct-commissaris een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 13 april 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 19/08/2021
Overdracht CGVS: 08/02/2022*

U had een persoonlijk onderhoud met een ambtenaar van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 1 maart 2023, van 13u41 tot 16u13, bijgestaan door een tolk die de taal Somali machtig is. Uw advocaat, meester Wael ZAGNOUN, loco meester Anna VAN DER MAELEN, was bij dit persoonlijk onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Bimaal-clan te behoren. U bent geboren op [...] januari 2002 in het dorp Dacaraha uit het district Kurtunwarey van de provincie Lower Shabelle. Toen u een maand oud was verhuisde uw familie naar de districtshoofdstad Kurtunwarey, waar u uw hele leven verbleef tot aan uw vertrek naar Europa.

U ging naar de koranschool waar Al Shabaab wekelijks langskwam om lezingen te geven en hun ideologie te verspreiden. Op een avond toen u aan het bidden was in de moskee werd u aangesproken door een onbekende man die zei dat hij u wilde helpen om het geloof beter te praktiseren. De volgende avond in de moskee nam diezelfde man u apart om u voor te stellen aan een iets oudere man die volgens hem bij Al Shabaab hoorde. Ze vroegen u om u bij hen aan te sluiten, waarmee u uit angst instemde. Jullie maakten een afspraak voor de volgende dag en gingen uit elkaar. Eenmaal thuis vertelde u alles aan uw ouders die beslisten dat u niet meer naar de koranschool en moskee mocht gaan. U ging niet naar de afspraak met Al Shabaab, maar verliet wel uw huis om pijnstillers te halen voor uw vader die plots ziek was geworden. Toen u het huis uit was, kwam Al Shabaab langs om naar u te vragen. Ze doorzochten uw huis en gingen terug weg toen ze u niet vonden. Toen u terug thuis kwam, zei uw moeder wat er gebeurd was en besloten uw ouders u naar uw oom in Mogadishu te sturen. In Mogadishu hoorde u dat Al Shabaab nogmaals was langsggegaan bij uw ouderlijk huis om u te zoeken. Bovendien wisten ze dat u in de hoofdstad was en bedreigden ze u met de dood. Om die redenen besloot uw familie u het land uit te sturen.

Op 18 augustus 2021 kwam u België binnen, waar u op 19 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming indiende bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ).

U legt geen documenten voor ter staving van uw verzoek.

Bij terugkeer vreest u Al Shabaab.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Voorafgaand dient opgemerkt dat u zich op de DVZ aanvankelijk voordeed als een minderjarige. U verklaarde meer bepaald geboren te zijn op 5 januari 2005 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 19.08.2021). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd en uit de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 2 september 2021 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2°; 6§2, 1°; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 bleek dat u op het ogenblik van het onderzoek minstens 19 jaar oud was, en dus niet kan worden beschouwd als minderjarige. Op het CGVS verklaart u niet akkoord te gaan met de uitslag van de leeftijdstest (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 01.03.2023 (verder CGVS), p. 5).

Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers verwacht worden dat hij van bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Belgische asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt effectief recent afkomstig te zijn uit de stad Kurtunwarey van het gelijknamige district gelegen in de provincie Lower Shabelle.

Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de wijk waar u woonde in Kurtunwarey. Zo verklaart u op de DVZ dat u altijd tot aan uw vertrek in de wijk Horseed hebt gewoond (verklaring DVZ, punt 10). Op het CGVS verklaart u dan weer in de wijk Howlwadag te hebben gewoond (CGVS, p. 7). Gevraagd welke andere wijken er zijn, noemt u Horseed, Jama'ada en Nasib (ibid.). Gevraagd of u ooit in andere wijken hebt gewoond, antwoordt u van niet (ibid.). Geconfronteerd met uw verklaringen op de DVZ, antwoordt u daar ook Howlwadag gezegd te hebben (ibid.). Gevraagd waarom er dan Horseed staat in het DVZ-verslag, antwoordt u dat ook niet te kunnen verklaren (ibid.). U heeft nochtans de notities van het persoonlijk onderhoud op de DVZ ondertekend nadat uw verklaringen in het Somalisch werden voorgelezen (zie verklaring DVZ). Ook meldt u aan het begin van het interview op het CGVS wanneer u gepolst wordt naar uw gesprek op de DVZ dat er u één fout is opgevallen in het DVZ-verslag – nl. het transportmiddel waarmee u naar België kwam – maar u maakt geen melding van een verkeerde wijk die zou genoteerd zijn (CGVS, p. 4). Het is dan ook zeer vreemd te noemen dat u geen consequente verklaringen kan afleggen over de wijk waar u uw hele leven in Kurtunwarey doorbracht.

Verder legt u weliswaar een gedegen kennis van de lokale geografie aan de dag, maar uw kennis over de politieke situatie, de veiligheidsincidenten en de droogtes die zich hebben voorgedaan in uw regio is te beperkt en onvoldoende doorleefd om te concluderen dat u er recent hebt verbleven.

Ten eerste wordt opgemerkt dat u merkwaardige, foutieve en weinig doorleefde verklaringen aflegt over de meest recente droogtes in uw regio. U situeert wel nog correct droogtes in 2011 en 2016-17, maar lijkt de duur en impact van die laatste droogte schromelijk te onderschatten. Zo verklaart u dat de droogte van 2016-17 vijf à zes maanden duurde (CGVS, p. 25). Gevraagd hoe u die droogte beleefde, antwoordt u dat die 'niet zo heel erg' was en er wel ergere droogtes zijn geweest (ibid.). Gevraagd naar de impact op water, antwoordt u dat jullie 'geen last' hadden op het vlak van water aangezien er een elektrische waterpomp in de stad was (CGVS, p. 26). Gevraagd of er geen water tekort was, antwoordt u van niet, of toch niet zoveel (ibid.). Gevraagd of er nog voldoende water in de waterput stond om de burgers te voeden tijdens de droogte, antwoordt u bevestigend en dat het voldoende was voor iedereen (ibid.).

Ook stelt u dat het waterpeil van de rivier Shabelle wel wat verminderd was, maar 'niet veel' (CGVS, p. 28) en dat de droogte in april 2017 gedaan was toen het weer begon te regenen zoals gewoonlijk (CGVS, p. 27).

Uit het geheel van uw verklaringen blijkt een zware onderschatting en zeer beperkte doorleefdheid van de droogte van 2016-17. Uit bronnen van het CGVS blijkt immers dat die droogte in uw district Kurtunwarey al zeker hard toesloeg van mei 2016 tot oktober 2017, en er ook begin 2018 enkele kritieke maanden waren in uw regio omwille van de aanhoudende droogte en zeer beperkte regenval (zie administratief dossier). De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt de termen 'streng' en 'extreem' om te verwijzen naar de periode van mei 2016 tot oktober 2017 in uw district Kurtunwarey, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee (ibid.). Ook voor februari en maart 2018 geeft de droogtemonitor aan dat de situatie in uw district Kurtunwarey zeer problematisch was (ibid.). Voorts blijkt uit bronnen van het CGVS ook dat de rivier Shabelle in februari en maart 2017 volledig uitgedroogd was, wat al meer dan dertig jaar niet gebeurd was, dus ook niet tijdens de droogte van 2010-11 (ibid.). Ook waren meer dan 80% van de oppervlakkige waterputten opgedroogd en stonden de waterniveaus van meeste diepe boorgaten ook abnormaal laag (ibid.). Dat u aangeeft dat er in uw stad geen problemen waren op het vlak van watervoorziening is dan ook zeer vreemd.

Het feit dat u als levenslang inwoner van Kurtunwarey-district en lid van een landbouwfamilie met maïsvelden en geiten, wel kunt verwijzen naar het jaartal 2016-17, wanneer u naar periodes van droogte wordt gevraagd, maar niet op de hoogte blijkt van hoe hard deze droogte in uw regio toesloeg en wat voor gevolgen ze er veroorzaakte voor de maatschappij waarin u leefde en uw eigen gezin, geeft een ingestudeerde indruk aan uw kennis in dit verband en doet ernstig twijfelen aan uw verklaringen over uw recente verblijfplaatsen voor uw komst naar Europa

Daarenboven legt u weinig doorleefde en foutieve verklaringen af in verband met de voedselvoorziening van uw gezin en stadsgenoten tijdens de droogtes van 2011 en 2016-17. Zo verklaart u dat jullie tijdens beide droogtes niet meer konden oogsten, enkel en alleen overleefden op voedselvoorraden die uw vader op voorhand had opgeslagen en er geen andere mogelijkheden waren om nog voedsel te bekomen (CGVS, p. 26 en 27). Gevraagd of jullie dan te allen tijde voldoende voedsel hadden bewaard om vijf à zes maanden droogte te overleven, antwoordt u affirmatief en dat jullie zelfs meer dan zes maanden konden overleven op die voorraden (CGVS, p. 26). U stelt verder dat jullie thuis met acht personen waren die van die voorraden aten (ibid.) en jullie ook tijdens de droogte van 2011 die volgens u één à anderhalf jaar aanhield enkel en alleen van jullie eigen voedselreserves – die uitsluitend uit maïs bestonden – aten (CGVS, p. 27). Gevraagd of u tijdens de droogte van 2011 nog op andere manieren aan voedsel kwam, antwoordt u van niet (CGVS, p. 27 en 28). Gevraagd hoe de andere burgers nog aan voedsel kwamen, antwoordt u dat velen gevlucht zijn en jullie één van de families waren die bleven (CGVS, p. 28). Gevraagd of er voedselhulp werd uitgedeeld, antwoordt u van niet, aangezien Al Shabaab daar aanwezig is, zij dat niet toelaten en mensen van buitenaf de stad niet kunnen binnenkomen (ibid.).

Uit bronnen van het CGVS blijkt echter dat meerdere NGO's toestemming kregen van Al Shabaab om in 2011 in Kurtunwarey-stad voedselbedelingspunten op te richten. Zo heeft de ICRC (International Committee of the Red Cross) met hulp van de SRCS (Somali Red Crescent Society) voedselhulp uitgedeeld aan 162 000 mensen in regio's die getroffen waren door de droogte, waaronder aan 21 000 mensen in Kurtunwarey (zie administratief dossier). De ICRC organiseerde de hulp samen met de lokale autoriteiten en clanouderen, en elke familie kreeg voldoende rijst, bonen en kookolie voor één maand (ibid.). Ook de NGO Kuwait Direct Aid nam contact op met de regionale administratie van Al Shabaab die hen toeliet om twee voedingscentra in Lower Shabelle op te richten, eentje in Kurtunwarey en eentje in Bulo Mareer (ibid.). Gemiddeld kwamen 800 mensen per dag naar de centra en genoten vooral kinderen van de voedselhulp (ibid.).

Het feit dat u geen enkel notie heeft van deze grootschalige en gemediatiseerde voedselhulp van NGO's in Al Shabaab-gebied en resoluut stelt dat Al Shabaab niemand van buitenaf de stad binnenliet doet verder afbreuk aan uw verklaringen over uw regio van herkomst. Ook is het merkwaardig te noemen dat jullie als familie van acht gedurende twee droogtes – eentje van vijf à zes maanden en eentje van één à anderhalf jaar – enkel en alleen overleefden op jullie eigen maïs en geen enkele andere voedselbron hadden.

Verder blijkt dat u wel enige kennis heeft over de politieke situatie en veiligheidsincidenten van uw beweerd herkomstregio, maar in zijn geheel genomen zijn uw verklaringen opnieuw te weinig doorleefd en onvoldoende accuraat om te beweren dat u er recent heeft verbleven.

Zo weet u dat de Somalische overheid in 2014 de macht overnam van Al Shabaab in uw stad Kurtunwarey, maar stelt u dat dat in april 2014 gebeurde (CGVS, p. 29), terwijl uit informatie van het CGVS blijkt dat de Somalische overheid en AMISOM eind augustus/begin september Kurtunwarey bevrijd hebben in het kader van een grootschalige operatie genaamd "Indian Ocean" waarbij ook andere Al Shabaab-bolwerken in de regio werden ingenomen (zie administratief dossier). Voorts is het vreemd te noemen dat u naar die machtsovername in 2014 verwijst als u gevraagd wordt naar het grootste gevecht dat u zich herinnert tussen de Somalische overheid/ AMISOM enerzijds en Al Shabaab anderzijds (CGVS, p. 30). Uit informatie van het CGVS blijkt immers dat die machtsovername vreedevol gebeurde – het ging om een grootschalig op voorhand aangekondigd offensief en nabije dorpen en steden waren al gevallen waardoor Al Shabaab de tijd had om te evacueren – en de lokale bevolking leek de overheidssoldaten te verwelkomen (zie administratief dossier). Gevraagd of u zich nog andere gevechten kunt herinneren met doden tussen AMISOM/de regering en Al Shabaab in uw regio, antwoordt u dat u zich geen ander gevecht meer herinnert, behalve in Bulo Mareer in 2018 (CGVS, p. 30 en 31). Daarenboven weet u dat de overheid kortstondig in augustus 2020 de macht overnam in Kurtunwarey, maar stelt u dat er toen geen gevechten waren omdat Al Shabaab zich al had teruggetrokken toen ze hoorden dat de overheid onderweg was (CGVS, p. 29 en 30). Uit informatie van het CGVS blijkt echter dat er tijdens die machtsovername in 2020 vier vooraanstaande Al Shabaab-leden werden gedood door de overheid en meerdere andere militanten gewond raakten (zie administratief dossier). Het is vreemd te noemen dat u geen weet heeft van die dodelijke slachtoffers bij Al Shabaab en u bovendien stelt dat er behalve in 2014 in uw eigen stad nooit gevechten hebben plaatsgevonden.

Ook is het opvallend dat u niet weet van de gevechten en doden bij Al Shabaab toen AMISOM in februari 2018 meerdere Al Shabaab-basissen in Lower Shabelle, waaronder in uw stad Kurtunwarey, aanviel (zie administratief dossier). Gevraagd of AMISOM ooit op grote schaal basissen van Al Shabaab vernield heeft in uw district, antwoordt u dat AMISOM met de overheid in 2020 één dag is langsgelopen in uw district en mensen bevrijdde uit de basissen van Al Shabaab (CGVS, p. 31). Gevraagd of AMISOM nog op andere momenten de basissen van Al Shabaab in uw regio is binnengevallen, antwoordt u resoluut van niet (ibid.).

Daarnaast verklaart u dat er in uw regio nooit luchtaanvallen plaatsvonden (CGVS, p. 31), maar uit bronnen van het CGVS blijkt dat de Verenigde Staten bij de kortstondige machtsovername in augustus 2020 een dodelijke luchtaanval uitvoerden op Al Shabaab in Kurtunwarey waarbij één militant gedood werd (zie administratief dossier).

Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de verblijfplaatsen van uw familie. Zo verklaarde u tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarigen dat uw voltallige gezin in Dacaraha verbleef (NBMV, p. 2), terwijl u op de DVZ en het CGVS verklaart dat zij nog steeds in Kurtunwarey-stad verblijven (verklaring DVZ, punt 13a en 17, en CGVS, p. 9). Hiermee geconfronteerd, ontkent u gezegd te hebben dat ze in Dacaraha verbleven (CGVS, p. 9).

Ook over het huidige contact met uw familie bent u vaag. Zo verklaart u geen contact te hebben met uw familie (CGVS, p. 12). Gevraagd hoe dat komt, antwoordt u dat u ze eenmalig sprak vanuit Turkije via uw oom en u ze niet kan contacteren omdat er geen verbinding is (CGVS, p. 13). U stelt dat u uw oom maar één keer kon contacteren en hij daarna niet meer antwoordde (ibid.). Gevraagd hoe dat komt, antwoordt u dat het mogelijks met uw problemen te maken heeft (ibid.). Gevraagd of u toen u vluchtte voorzorgsmaatregelen genomen heeft om contact te blijven houden met uw familie in Kurtunwarey, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat u gevlucht bent door uw problemen en u bang was dat zij in gevaar zouden zijn (ibid.), wat niet kan overtuigen als uitleg. U stelt verder dat u hoopt in de toekomst via uw oom opnieuw contact te kunnen hebben met uw eigen familie (CGVS, p. 13 en 14).

Aangezien u kan lezen en schrijven en aangezien u als volwassene uw land en familie hebt verlaten, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u voorzorgsmaatregelen zou nemen om contact te blijven houden en dat u eenmaal in Europa intensievere pogingen zou ondernemen om opnieuw contact met hen te krijgen. Het bovenstaande doet vermoeden dat u de Belgische asielautoriteiten geen zicht wilt bieden op waar en in welke omstandigheden uw netwerk in Somalië zich op heden bevindt.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit de stad Kurtunwarey van het gelijknamige district gelegen in de provincie Lower Shabelle. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielaanvraag dat er onlosmakelijk mee verbonden is.

Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Kurtunwarey heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS d.d. 24.02.2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 3). U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België (ibid.). Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (ibid.).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te

onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

- Artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen;
- Artikel 62 van de Vreemdelingenwet;
- Artikelen 2, 3 en 5, eerste lid, van het EVRM;
- Artikel 33 van het Vluchtelingenverdrag;
- Artikel 24, tweede lid, van het Handvest;
- Het Redelijkheidsbeginsel.

Vooreerst benadrukt verzoeker dat het persoonlijk onderhoud zeer kort was. De pauze in mindering gebracht, werd verzoeker ongeveer 2.20 uur ondervraagd. Verzoeker wijst erop dat hij in zijn persoonlijk onderhoud zelf heeft aangeboden om op nadere en bijkomende vragen te antwoorden. Verzoeker snapt niet dat hij niet verder werd bevraagd.

Verzoeker wenst verder de aandacht te vestigen op het feit dat hij werd bevraagd over feiten daterende van 2011 tot 2017. Verzoeker was tijdens deze gebeurtenissen tussen 9 en 15 jaar oud.

Er werd onvoldoende rekening gehouden met verzoekers jonge leeftijd gedurende deze gebeurtenissen.

Verzoeker wil nog toegeven dat hij zelf ook fouten gemaakt heeft.

Aangaande zijn verklaringen rondom zijn leeftijd, wil verzoeker erop wijzen dat dit niet zijn eigen keuze was om hierover te liegen, maar dat hij dit advies gekregen had van de mensensmokkelaar die hem geholpen heeft om België te bereiken.

Verzoeker geeft ook toe dat hij veel aandachtiger had moeten luisteren toen hem het verslag van het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd voorgelezen waarin hij zou verklaard hebben - wat hij nog steeds ontkent en wijt aan een misverstand of onvolmaakte vertaling van zijn antwoord - gewoond te hebben in de wijk Horseed. Deze foute verklaring is hem bij voorlezing van het verslag ontsnapt.

Verzoeker wijst erop dat hij bij de Dienst Vreemdelingenzaken geantwoord had op de vraag naar een opsomming van de wijken in Kurtunwarey. Hij vermoedt dat de neerschrijvende tolk of ambtenaar een vergissing beging door de verkeerde wijk te noteren. Verzoeker wijst er verder op dat de wijken Horseed en Howlwadaq aangrenzende wijken zijn.

Verzoeker meent verder dat hij een gedetailleerde kennis heeft tentoongesteld van zijn geboorteregio, hetgeen werd erkend door de bestreden beslissing.

Verder merkt verzoeker op dat de bestreden beslissing van mening is dat zijn antwoord met betrekking tot de laatste droogteperiodes niet strookt met de objectieve informatie.

Verzoeker verwijst dienaangaande naar een artikel van 24 april 2017 “*Al Shabaab’s Humanitarian Response, Critical Threats*” waaruit blijkt dat Al-Shabaab humanitaire hulp bewerkstelligde in gebieden die hard werden getroffen door de droogte van 2017. Dit heeft het leed van de plaatselijke bevolking sterk verlicht, alsook voor verzoeker. Bijgevolg ervaarde hij de droogte van 2017 minder ernstig als voorgaande droogteperiodes.

Verzoeker wenst er voorts aan te herinneren dat hij op het moment van de droogte van 2011 amper 9 jaar oud was en op die leeftijd zelden of niet de eigendom van zijn familie heeft verlaten. Hij had geen weet van een “grootschalige en gemediatiseerde” voedselhulp.

Wat betreft de droogte van 2016-2017 wijst verzoeker naar de eerder aangehaalde landeninformatie waaruit blijkt dat er in Lower Shabelle geen toegang verleend werd aan Westerse hulporganisaties en dat de hulp via Al-Shabaab verstrekt werd. Verzoeker begrijpt niet dat de bestreden beslissing spreekt over een “grootschalige en gemediatiseerde” voedselhulp. Daar was in zijn regio geen sprake van. Tot op het moment van zijn persoonlijk onderhoud wist verzoeker niet dat er buitenlandse hulp bezorgd werd aan de plaatselijke bevolking van Kurtunwarey tijdens de droogte 2017. Al-Shabaab claimde stevast verantwoordelijk te zijn geweest voor de humanitaire hulp.

Nog stelt verzoeker dat hij tot een minderheidsclan behoort die ver weg bleef van de overheid en Al-Shabaab en aldus nooit bij hen hulp heeft gezocht.

Juist omdat de familie van verzoeker geen beroep wou doen op hulp van Al-Shabaab, werd de familie verplicht zelf een overlevingsstrategie uit te werken gebaseerd op de decennialange ervaring die de plaatselijke bevolking heeft opgedaan met regelmatig weerkerende periodes van grote droogte. Verzoeker verwijst hierbij naar zijn verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud. Zo is het aanleggen van grote voorraden die ondergronds in vaten bewaard worden een techniek die, mits rantsoenering via één maaltijd per dag, gezinnen toelaten lang te overleven.

Verzoeker hekelt de onwetendheid van de commissaris-generaal omtrent de verscheidene methodes om te overleven.

Voorts benadrukt verzoeker dat hij de meeste vragen aangaande de politieke en veiligheidssituatie wel degelijk kon beantwoorden.

Aangaande zijn gebrekkige antwoorden stelt verzoeker als volgt:

- “2014 :verzoeker wenst erop te wijzen dat hij toen 12 jaar oud was en door zijn ouders bij elke opflakking van geweld werd binnen gehouden tot de situatie gekalmeerd was.
- 2018 : in tegenstelling tot wat het CGVS beweert, maakt verzoeker wel melding van het feit dat hij gehoord had van een gewapend conflict in Bulo Mareer (Bijlage 4, p. 30).
- 2020 : verzoeker maakt melding van de komst gedurende één dag van het leger in Kurtunwarey stad en de aanval van AMISOM op het kamp van Al Shabaab (Bijlage 4, p. 29 en 31). Hij geeft toe geen weet te hebben van een bombardement van US vliegtuigen en slachtoffers.

Verklaring hiervoor ligt volgens verzoeker in het feit dat de gevechten plaatsvonden in de omgeving van de basis van Al Shabaab. Deze basis, wat het CGVS blijkbaar over het hoofd ziet, bevond zich niet in de thuisstad Kurtunwarey maar wel een tiental kilometers buiten de stad en nog steeds in het district Kurtunwarey.

Gelet op de korte duur van het conflict, de snelle terugkeer van van Al Shabaab (amper 24 uur later hadden ze de stad terug onder controle) en de afwezigheid van internet om andere bronnen te raadplegen is het goed verklaarbaar dat verzoeker geen weet had van allé details met betrekking tot het conflict dat zich in 2020 ontspon tussen Al Shabaab, AMISOM en de VS.”

Wat de doorleefdheid van zijn verklaringen betreft, meent verzoeker dat dit veelal een subjectieve beoordeling inhoudt. Mogelijks werd er een dramatische vertelling verwacht, doch heeft verzoeker dit niet gedaan omdat hij van kindsbeen af niet anders dan een problematische situatie in zijn woonregio gekend heeft. Er is dan ook een zekere gewenning in hoofde van verzoeker.

Verzoeker stelt dat hij tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarigen heeft gezegd dat hij geboren werd in Dacaraha en nadien verhuisde naar Kurtunwarey. Hoogstwaarschijnlijk moet er tijdens het interview door de tolk of de interviewer een vergissing begaan zijn.

Verzoeker herhaalt verder zijn uitleg wat zijn tegenstrijdige verklaringen betreft en wijst erop dat zijn verklaringen tijdens het onderhoud bij de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal wel correct zijn weergegeven en zijn ouders daarenboven naar zijn weten nog steeds in Kurtunwarey wonen.

Aangaande het contact met zijn familie, heeft verzoeker meermaals verklaard dat hij pogingen heeft ondernomen om met zijn ouders opnieuw in contact te komen. Dit lukt niet omdat de regio in handen is van Al-Shabaab en elk elektronisch verkeer onmogelijk is door de afwezigheid van de nodige infrastructuur in de regio. Hij heeft echter eindelijk contact kunnen leggen met zijn oom en van hem vernomen dat zijn ouders nog steeds in Kurtunwarey zijn.

Dankzij het nieuwe contact met zijn oom in Mogadishu is verzoeker thans in staat om een nieuw document voor te leggen dat elke twijfel wegneemt over zijn al dan niet aanwezigheid in Kurtunwarey kort voor zijn vlucht naar België.

Verzoeker legt een attest neer van de koranschool dat bevestigt dat hij in het jaar 2020 zijn koranopleiding voleindigd heeft in Kurtunwarey.

Uit bovenstaand relaas en de eerdere procedure blijkt duidelijk dat de verzoeker bij een terugkeer naar het land van herkomst het risico loopt op ernstige schade door onmenselijke of vernederende behandeling, hetgeen tot de subsidiaire bescherming noopt.

Verzoeker stelt nog dat hij een uitstekend integratietraject heeft doorlopen in België.

Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift volgende stukken:

- "4 .*Verlag persoonlijk onderhoud CGVS*
- 5 .*Attest Koranschool*
- 6 . *Recente loonfiches*".

2.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen. Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

2.3. De bestreden beslissing oordeelt op goede gronden dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende recente herkomst daar hij tegenstrijdige verklaringen hierover aflegde (i), zijn verklaringen over de verscheidene droogteperiodes niet kunnen overtuigen (ii), zijn kennis over de verscheidene veiligheidsincidenten en de lokale politiek gebrekkig is (iii), hij tegenstrijdige en vage verklaringen aflegde over zijn familieleden (iv).

Verzoeker kan geen afbreuk doen aan deze terechte vaststellingen door het aanbrengen van vergoelijkingen en het bekritisieren van de gevolgtrekking van de bestreden beslissing.

Verzoeker kan vooreerst niet gevolgd worden waar hij stelt dat geen grondig onderzoek werd gevoerd naar zijn herkomst omdat het persoonlijk onderhoud een bepaalde duur kende. De Raad merkt immers op dat, in tegenstelling tot wat verzoeker beweert in zijn verzoekschrift, uit de notities van het persoonlijk onderhoud kan blijken dat verzoeker extensief werd ondervraagd over zijn identiteit, herkomst en asielse relaas. De vermeende korte duur van het persoonlijk onderhoud maakt hierbij geen determinerende indicatie uit van de grondigheid en volledigheid ervan. Aan verzoeker werd aan het einde van het persoonlijk onderhoud overigens uitdrukkelijk gevraagd of hij alle redenen heeft kunnen vertellen waarom hij zijn land van herkomst heeft verlaten, waarop hij instemmend antwoordde. Hij verklaarde aan het einde van het persoonlijk onderhoud ook expliciet dat hij niets meer toe te voegen had. Ook verzoekers advocaat, die aan het einde van het persoonlijk onderhoud het woord kreeg, maakte geen opmerkingen aangaande de duur of het verloop van het persoonlijk onderhoud. De Raad stelt bovendien vast dat verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet concretiseert welke elementen of gegevens tijdens het persoonlijk onderhoud niet of onvoldoende aan bod zouden zijn gekomen, noch specificiert welke bijkomende vragen zijn inziens nog gesteld hadden moeten worden, noch aantoot hoe dit van invloed zou zijn geweest op de bestreden beslissing. De Raad besluit dan ook dat de duur van het gehoor door verzoeker geenszins als verschoningsgrond kan ingeroepen worden ter vergoelijking van verzoekers gebrekkige verklaringen aangaande zijn herkomst.

De bestreden beslissing merkt vooreerst terecht op dat diens misleidende verklaringen omtrent zijn leeftijd afbreuk doen aan zijn algehele geloofwaardigheid:

“Voorafgaand dient opgemerkt dat u zich op de DVZ aanvankelijk voordeed als een minderjarige. U verklaarde meer bepaald geboren te zijn op 5 januari 2005 (Registratie Verzoek om Internationale Bescherming, d.d. 19.08.2021). Er werd een leeftijdsonderzoek uitgevoerd en uit de beslissing die u door de dienst Voogdij werd betekend op datum van 2 september 2021 in verband met de medische tests tot vaststelling van uw leeftijd overeenkomstig de artikelen 3§2, 2° ; 6§2, 1° ; 7 en 8§1 van Titel XIII, hoofdstuk 6 «Voogdij over niet-begeleide minderjarige vreemdelingen» van de Wet van 24 december 2002, zoals gewijzigd door de Programmawet van 22 december 2003 en door de Programmawet van 27 december 2004 bleek dat u op het ogenblik van het onderzoek minstens 19 jaar oud was, en dus niet kan worden beschouwd als minderjarige. Op het CGVS verklaart u niet akkoord te gaan met de uitslag van de leeftijdstest (zie notities persoonlijk onderhoud CGVS d.d. 01.03.2023 (verder CGVS), p. 5).

Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers verwacht worden dat hij van bij aanvang waarheidsgetrouwe verklaringen aflegt over zijn identiteit. Het feit dat u intentioneel geprobeerd hebt om de Belgische asielinstanties te misleiden doet afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid.”

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog aanvoert dat hij spijt heeft en het advies heeft gevolgd van de verkeerde personen, merkt de Raad op dat het loutere feit dat verzoeker op aanraden van derden bedrieglijke verklaringen aflegde, zijn manier van handelen niet kan vergoelijken. Verzoeker werd bij aanvang van de procedure immers aangemaand de waarheid te vertellen. Verzoeker is dan ook zelf verantwoordelijk voor de verklaringen die hij aflegt. De Raad is bovendien van oordeel dat van iemand die zich wendt tot de autoriteiten van een bepaald land teneinde er diens status van vluchteling te doen erkennen inherent het vertrouwen in de autoriteiten, waaraan men de bescherming vraagt, verbonden is. Het manifest misleidend karakter van verzoekers initiële verklaringen doet dan ook afbreuk aan zijn algehele geloofwaardigheid.

Verder merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers tegenstrijdige verklaringen over zijn regio van herkomst geheel afbreuk doen aan zijn geloofwaardigheid:

“Eerst en vooral dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de wijk waar u woonde in Kurtunwarey. Zo verklaart u op de DVZ dat u altijd tot aan uw vertrek in de wijk Horseed hebt gewoond (verklaring DVZ, punt 10). Op het CGVS verklaart u dan weer in de wijk Howlwadag te hebben gewoond (CGVS, p. 7). Gevraagd welke andere wijken er zijn, noemt u Horseed, Jama'ada en Nasib (ibid.). Gevraagd of u ooit in andere wijken hebt gewoond, antwoordt u van niet (ibid.). Geconfronteerd met uw verklaringen op de DVZ, antwoordt u daar ook Howlwadag gezegd te hebben (ibid.). Gevraagd waarom er dan Horseed staat in het DVZ-verslag, antwoordt u dat ook niet te kunnen verklaren (ibid.). U heeft nochtans de notities van het persoonlijk onderhoud op de DVZ ondertekend nadat uw verklaringen in het Somalisch werden voorgelezen (zie verklaring DVZ). Ook meldt u aan het begin van het interview op het CGVS wanneer u gepolst wordt naar uw gesprek op de DVZ dat er u één fout is opgevallen in het DVZ-verslag – nl. het transportmiddel waarmee u naar België kwam – maar u maakt geen melding van een verkeerde wijk die zou genoteerd zijn (CGVS, p. 4). Het is dan ook zeer vreemd te noemen dat u geen consequente verklaringen kan afleggen over de wijk waar u uw hele leven in Kurtunwarey doorbracht.”

Verzoeker stelt dat er waarschijnlijk sprake was van een vertaalfout. Verzoeker merkt hierbij nog op dat hij bij het voorlezen deze vertaalfout heeft gemist. Verzoeker toont hiermee niet aan dat wat in de vragenlijst van de Dienst Vreemdelingenzaken werd opgenomen niet overeenstemt met wat hij heeft verklaard. Uit het administratief dossier blijkt dat het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken hem in het Somalisch werd voorgelezen en dat verzoeker deze vervolgens ondertekende, waardoor hij zich uitdrukkelijk akkoord verklaard heeft met de inhoud ervan. Verzoeker gaf tijdens het persoonlijk onderhoud verder enkel aan dat hij met de auto was aangekomen, niet met het vliegtuig, maar stelde verder geen opmerkingen te hebben bij het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken, en bevestigde dat hij de tolk goed verstond (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 4). De *post-factum* vergoelijking dat verzoeker niet aandachtig was tijdens het voorlezen van zijn verklaringen is een blote bewering die geen afbreuk kan doen aan het voorgaande. Temeer daar verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud wel degelijk gewag maakte van een fout bij de Dienst Vreemdelingenzaken, doch diens verklaringen rondom zijn herkomst ongemoeid liet.

Uit het voorgaande kan dan ook worden aangenomen dat hetgeen wat werd neergeschreven aangaande verzoekers herkomst tijdens het interview bij de Dienst Vreemdelingenzaken effectief overeenstemde met zijn verklaringen.

De bestreden beslissing merkt verder op pertinente wijze op dat verzoekers verklaringen aangaande de verscheidene droogteperiodes niet kunnen overtuigen:

“Ten eerste wordt opgemerkt dat u merkwaardige, foutieve en weinig doorleefde verklaringen aflegt over de meest recente droogtes in uw regio. U situeert wel nog correct droogtes in 2011 en 2016-17, maar lijkt de duur en impact van die laatste droogte schromelijk te onderschatten. Zo verklaart u dat de droogte van 2016-17 vijf à zes maanden duurde (CGVS, p. 25). Gevraagd hoe u die droogte beleefde, antwoordt u dat die ‘niet zo heel erg’ was en er wel ergere droogtes zijn geweest (ibid.). Gevraagd naar de impact op water, antwoordt u dat jullie ‘geen last’ hadden op het vlak van water aangezien er een elektrische waterpomp in de stad was (CGVS, p. 26). Gevraagd of er geen water tekort was, antwoordt u van niet, of toch niet zoveel (ibid.). Gevraagd of er nog voldoende water in de waterput stond om de burgers te voeden tijdens de droogte, antwoordt u bevestigend en dat het voldoende was voor iedereen (ibid.). Ook stelt u dat het waterpeil van de rivier Shabelle wel wat verminderd was, maar ‘niet veel’ (CGVS, p. 28) en dat de droogte in april 2017 gedaan was toen het weer begon te regenen zoals gewoonlijk (CGVS, p. 27)

Uit het geheel van uw verklaringen blijkt een zware onderschatting en zeer beperkte doorleefdheid van de droogte van 2016-17. Uit bronnen van het CGVS blijkt immers dat die droogte in uw district Kurtunwarey al zeker hard toesloeg van mei 2016 tot oktober 2017, en er ook begin 2018 enkele kritieke maanden waren in uw regio omwille van de aanhoudende droogte en zeer beperkte regenval (zie administratief dossier). De droogtemonitor van de Verenigde Naties – Faoswalim – gebruikt de termen ‘streng’ en ‘extreem’ om te verwijzen naar de periode van mei 2016 tot oktober 2017 in uw district Kurtunwarey, wat betekent dat het grootste deel van de gewassen in de landbouw verloren gaat, er een prangend tekort is aan water en er sprake is van aanzienlijke migratie omwille van het vee (ibid.). Ook voor februari en maart 2018 geeft de droogtemonitor aan dat de situatie in uw district Kurtunwarey zeer problematisch was (ibid.). Voorts blijkt uit bronnen van het CGVS ook dat de rivier Shabelle in februari en maart 2017 volledig uitgedroogd was, wat al meer dan dertig jaar niet gebeurd was, dus ook niet tijdens de droogte van 2010-11 (ibid.). Ook waren meer dan 80% van de oppervlakkige waterputten opgedroogd en stonden de waterniveaus van meeste diepe boorgaten ook abnormaal laag (ibid.). Dat u aangeeft dat er in uw stad geen problemen waren op het vlak van watervoorziening is dan ook zeer vreemd.

Het feit dat u als levenslang inwoner van Kurtunwarey-district en lid van een landbouwfamilie met maïsvelden en geiten, wel kunt verwijzen naar het jaartal 2016-17, wanneer u naar periodes van droogte wordt gevraagd, maar niet op de hoogte blijkt van hoe hard deze droogte in uw regio toesloeg en wat voor gevolgen ze er veroorzaakte voor de maatschappij waarin u leefde en uw eigen gezin, geeft een ingestudeerde indruk aan uw kennis in dit verband en doet ernstig twijfelen aan uw verklaringen over uw recente verblijfplaatsen voor uw komst naar Europa

Daarenboven legt u weinig doorleefde en foutieve verklaringen af in verband met de voedselvoorziening van uw gezin en stadsgenoten tijdens de droogtes van 2011 en 2016-17. Zo verklaart u dat jullie tijdens beide droogtes niet meer konden oogsten, enkel en alleen overleefden op voedselvoorraden die uw vader op voorhand had opgeslagen en er geen andere mogelijkheden waren om nog voedsel te bekomen (CGVS, p. 26 en 27). Gevraagd of jullie dan te allen tijde voldoende voedsel hadden bewaard om vijf à zes maanden droogte te overleven, antwoordt u affirmatief en dat jullie zelfs meer dan zes maanden konden overleven op die voorraden (CGVS, p. 26). U stelt verder dat jullie thuis met acht personen waren die van die voorraden aten (ibid.) en jullie ook tijdens de droogte van 2011 die volgens u één à anderhalf jaar aanhield enkel en alleen van jullie eigen voedselreserves – die uitsluitend uit maïs bestonden – aten (CGVS, p. 27). Gevraagd of u tijdens de droogte van 2011 nog op andere manieren aan voedsel kwam, antwoordt u van niet (CGVS, p. 27 en 28). Gevraagd hoe de andere burgers nog aan voedsel kwamen, antwoordt u dat velen gevlucht zijn en jullie één van de families waren die bleven (CGVS, p. 28). Gevraagd of er voedselhulp werd uitgedeeld, antwoordt u van niet, aangezien Al Shabaab daar aanwezig is, zij dat niet toelaten en mensen van buitenaf de stad niet kunnen binnenkomen (ibid.).

Uit bronnen van het CGVS blijkt echter dat meerdere NGO's toestemming kregen van Al Shabaab om in 2011 in Kurtunwarey-stad voedselbedelingspunten op te richten. Zo heeft de ICRC (International Committee of the Red Cross) met hulp van de SRCS (Somali Red Crescent Society) voedselhulp uitgedeeld aan 162 000 mensen in regio's die getroffen waren door de droogte, waaronder aan 21 000 mensen in Kurtunwarey (zie administratief dossier).

De ICRC organiseerde de hulp samen met de lokale autoriteiten en clanouderen, en elke familie kreeg voldoende rijst, bonen en kookolie voor één maand (ibid.). Ook de NGO Kuwait Direct Aid nam contact op met de regionale administratie van Al Shabaab die hen toeliet om twee voedingscentra in Lower Shabelle op te richten, eentje in Kurtunwarey en eentje in Bulo Mareer (ibid.). Gemiddeld kwamen 800 mensen per dag naar de centra en genoten vooral kinderen van de voedselhulp (ibid.).

Het feit dat u geen enkel notie heeft van deze grootschalige en gemediatiseerde voedselhulp van NGO's in Al Shabaab-gebied en resoluut stelt dat Al Shabaab niemand van buitenaf de stad binnenliet doet verder afbreuk aan uw verklaringen over uw regio van herkomst. Ook is het merkwaardig te noemen dat jullie als familie van acht gedurende twee droogtes – eentje van vijf à zes maanden en eentje van één à anderhalf jaar – enkel en alleen overleefden op jullie eigen maïs en geen enkele andere voedselbron hadden.”

Verzoeker verwijst hierbij naar landeninformatie waaruit blijkt dat tijdens de droogteperiode in 2017, Al-Shabaab humanitaire hulp voorzag en doorliet teneinde de crisis te verlichten. Bijgevolg ervaaarde verzoeker deze periode niet zo zwaarwichtig als eerdere droogteperiodes. Dit doet echter geen afbreuk aan de motieven van de bestreden beslissing waar genoegzaam werd vastgesteld dat verzoeker zich vergiste over objectieve factoren tijdens deze droogteperiode, zoals de duur, de waterschaarste en de drooglegging van de rivier Shabelle. De aanwezigheid van humanitaire hulp verklaart hoegenaamd niet dat verzoeker zich op zulke kernpunten zou vergissen, temeer hij ten tijde van deze droogte 15 jaar oud was en aldus de leeftijd van onderscheid had bereikt. Er kan dan ook redelijkerwijs worden verwacht dat verzoeker acuut bewust zou zijn geweest van de feitelijke gevolgen van deze droogte, die volgens de landeninformatie een dramatisch effect hadden op de regio.

Aangaande de droogteperiode van 2011 benadrukt verzoeker dat hij amper 9 jaar oud was en het eigendom van zijn familie niet verliet. Desondanks verzoekers leeftijd kan er toch enige mate van informatie worden verwacht aangaande de voedselbevoorrading van zijn familie, daar dit toch van uiterst groot belang was ten tijde van zulke droogteperiodes. Gezien uit de objectieve informatie blijkt dat er op grootschalige wijze voedsel werd uitgedeeld in Kurtunwarey-stad, waarin verzoeker zou hebben gewoond, is het niet aannemelijk dat hij hiervan geen enkel besef had.

Aangaande de droogteperiode van 2017 verwijst verzoeker opnieuw naar de door hem neergelegde landeninformatie en stelt dat er in zijn regio enkel hulp via Al-Shabaab werd verstrekt. Tot op het moment van zijn persoonlijk onderhoud wist verzoeker niet dat er buitenlandse hulp bezorgd werd. De bestreden beslissing maakt echter geen gewag van “grootschalige en gemediatiseerde” voedselhulp tijdens de droogteperiode van 2017 en verwijst enkel naar zulke hulp tijdens de droogteperiode van 2011, waarvan verzoeker niet op de hoogte was. Waar verzoeker nog stelt dat zulke hulp enkel via Al-Shabaab verliep, merkt de Raad op dat uit de aangehaalde landeninformatie van de bestreden beslissing expliciet blijkt dat NGO's de toestemming kregen om hun activiteiten in Kurtunwarey-stad uit te oefenen. Verzoeker verwijst naar één artikel dat slechts in eerder algemene termen en op regionaal niveau informatie verschaft over de toelating van humanitaire hulp in 2016-2017 in door Al-Shabaab gecontroleerde gebieden, maar hij legt geenszins informatie neer die een ander licht werpt op de motieven van de bestreden beslissing.

Verzoeker merkt nog op dat hij toebehoort tot een minderheidsclan die geen beroep zou doen op Al-Shabaab of de overheid. Daargelaten dit een blote bewering is, merkt de Raad op dat tijdens de geschetste droogteperiodes er sprake is van een ernstige humanitaire crisis en het bijgevolg niet denkbaar is dat verzoekers familie geen hulp zou inschakelen op vlak van voedselvoorziening indien dit voorhanden was.

Nog verwijst verzoeker naar de traditionele methodes om voedsel op te slaan. Dit doet geen afbreuk aan de terechte vaststelling van de bestreden beslissing dat het opmerkelijk is dat een familie van acht personen kan teren op opgeslagen maïs, en dit gedurende anderhalf jaar in de droogteperiode van 2011 en gedurende een half jaar in 2017. Temeer daar blijkt uit de neergelegde landeninformatie, waaronder door verzoeker in zijn verzoekschrift, dat er wel degelijk andere voedselvoorraden voorhanden waren, dit ten gevolge van de humanitaire hulp die werd bewerkstelligd in de droogteperiodes van 2011 en 2017. Dat verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud zou stellen dat er geen andere voedselbronnen waren is dan ook weinig aannemelijk (notities persoonlijk onderhoud, stuk 4, p. 26, 28).

Aangaande verzoekers kennis van de lokale politieke ontwikkelingen en veiligheidsincidenten stelt de bestreden beslissing terecht dat deze gebrekkig is:

“Zo weet u dat de Somalische overheid in 2014 de macht overnam van Al Shabaab in uw stad Kurtunwarey, maar stelt u dat dat in april 2014 gebeurde (CGVS, p. 29), terwijl uit informatie van het CGVS blijkt dat de Somalische overheid en AMISOM eind augustus/begin september Kurtunwarey bevrijd hebben in het kader van een grootschalige operatie genaamd “Indian Ocean” waarbij ook andere Al Shabaab-bolwerken in de regio werden ingenomen (zie administratief dossier). Voorts is het vreemd te noemen dat u naar die machtsovername in 2014 verwijst als u gevraagd wordt naar het grootste gevecht dat u zich herinnert tussen de Somalische overheid/ AMISOM enerzijds en Al Shabaab anderzijds (CGVS, p. 30). Uit informatie van het CGVS blijkt immers dat die machtsovername vreedevol gebeurde – het ging om een grootschalig op voorhand aangekondigd offensief en nabije dorpen en steden waren al gevallen waardoor Al Shabaab de tijd had om te evacueren – en de lokale bevolking leek de overheidssoldaten te verwelkomen (zie administratief dossier). Gevraagd of u zich nog andere gevechten kunt herinneren met doden tussen AMISOM/de regering en Al Shabaab in uw regio, antwoordt u dat u zich geen ander gevecht meer herinnert, behalve in Bulo Mareer in 2018 (CGVS, p. 30 en 31). Daarenboven weet u dat de overheid kortstondig in augustus 2020 de macht overnam in Kurtunwarey, maar stelt u dat er toen geen gevechten waren omdat Al Shabaab zich al had teruggetrokken toen ze hoorden dat de overheid onderweg was (CGVS, p. 29 en 30). Uit informatie van het CGVS blijkt echter dat er tijdens die machtsovername in 2020 vier vooraanstaande Al Shabaab-leden werden gedood door de overheid en meerdere andere militanten gewond raakten (zie administratief dossier). Het is vreemd te noemen dat u geen weet heeft van die dodelijke slachtoffers bij Al Shabaab en u bovendien stelt dat er behalve in 2014 in uw eigen stad nooit gevechten hebben plaatsgevonden.

Ook is het opvallend dat u niet weet van de gevechten en doden bij Al Shabaab toen AMISOM in februari 2018 meerdere Al Shabaab-basissen in Lower Shabelle, waaronder in uw stad Kurtunwarey, aanviel (zie administratief dossier). Gevraagd of AMISOM ooit op grote schaal basissen van Al Shabaab vernield heeft in uw district, antwoordt u dat AMISOM met de overheid in 2020 één dag is langsgelopen in uw district en mensen bevrijdde uit de basissen van Al Shabaab (CGVS, p. 31). Gevraagd of AMISOM nog op andere momenten de basissen van Al Shabaab in uw regio is binnengevallen, antwoordt u resoluut van niet (ibid.).

Daarnaast verklaart u dat er in uw regio nooit luchtaanvallen plaatsvonden (CGVS, p. 31), maar uit bronnen van het CGVS blijkt dat de Verenigde Staten bij de kortstondige machtsovername in augustus 2020 een dodelijke luchtaanval uitvoerden op Al Shabaab in Kurtunwarey waarbij één militant gedood werd (zie administratief dossier).”

Verzoeker stelt dat hij in 2014 twaalf jaar oud was en het huis niet verliet bij opflakkingen van geweld. Nochtans blijkt uit de bestreden beslissing dat er bij deze machtsovername vrijwel geen geweld gepaard ging en verzoeker zelf heeft verwezen naar deze periode als de meeste gewelddadige. Verzoekers verwijzing naar zijn jonge leeftijd kan geen afbreuk doen de beoordeling van de bestreden beslissing.

Voorts stelt verzoeker verkeerdelijk dat de bestreden beslissing stelt dat hij het incident in Bulo Mareer niet aanhaalde. Uit een eenvoudige lezing blijkt immers het tegendeel.

Aangaande de machtsovername in 2020 stelt verzoeker dat dit alles snel gebeurde en de luchtaanval buiten de stad gebeurde. Nog wijst verzoeker op het gebrek aan internet in de regio. Gelet op dit alles kan verzoeker niet van alle details van het conflict op de hoogte zijn. Vooreerst merkt de Raad op dat verzoeker geenszins bewijst dat de luchtaanval wel degelijk tientallen kilometers buiten de stad plaatsvond. Dit blijkt geenszins uit de landeninformatie naar waar de bestreden beslissing verwijst. Het feit dat alles in snel tempo gebeurde, betekent ook geenszins dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn geweest van markante gebeurtenissen tijdens dit conflict, zoals een luchtaanval. Verzoeker verschoont met zijn verweer dan ook allerminst zijn onwetendheid.

Verzoeker meent dat het gebrek aan ‘doorleefdheid’ een subjectieve interpretatie is. Verzoeker stelt dat er mogelijks ‘dramatische’ verklaringen van hem werden verwacht. Dit is echter een miskennis van de bestreden beslissing. De Raad is immers van oordeel dat een gebrek aan ‘doorleefde’ verklaringen *in casu* wordt gehanteerd om een gebrek aan detail aan te duiden dat kan worden verwacht van iemand die de beschreven gebeurtenissen werkelijk meemaakte. Aldus worden er van verzoeker geen ‘dramatische’ verklaringen verwacht, doch voldoende gedetailleerde verklaringen die overeenstemmen met een persoonlijke belevenis, *quod non*.

Vervolgens merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de verblijfplaats van zijn familieleden:

“Ten slotte dient te worden opgemerkt dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de verblijfplaatsen van uw familie. Zo verklaarde u tijdens het interview voor niet-begeleide minderjarigen dat uw voltallige gezin in Dacaraha verbleef (NBMV, p. 2), terwijl u op de DVZ en het CGVS verklaart dat zij nog steeds in Kurtunwarey-stad verblijven (verklaring DVZ, punt 13a en 17, en CGVS, p. 9). Hiermee geconfronteerd, ontkent u gezegd te hebben dat ze in Dacaraha verbleven (CGVS, p. 9).”

Waar hij in zijn verzoekschrift kritiek uit op het gebruik van deze fiche, ingevuld door het bureau MINTEH, dient er op gewezen dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit zou kunnen blijken dat de in deze fiche opgenomen verklaringen van verzoeker onjuist zouden zijn weergegeven. Indien verzoeker wenst aan te tonen dat de vermeldingen in deze fiche niet overeenstemmen met zijn werkelijke verklaringen, staat het hem vrij om dit te doen. Verzoeker slaagt er evenwel niet in dergelijke concrete of pertinente gegevens aan te voeren.

Tot slot merkt de bestreden beslissing terecht op dat verzoekers gebrek aan contact met zijn familieleden niet aannemelijk is:

“Ook over het huidig contact met uw familie bent u vaag. Zo verklaart u geen contact te hebben met uw familie (CGVS, p. 12). Gevraagd hoe dat komt, antwoordt u dat u ze eenmalig sprak vanuit Turkije via uw oom en u ze niet kan contacteren omdat er geen verbinding is (CGVS, p. 13). U stelt dat u uw oom maar één keer kon contacteren en hij daarna niet meer antwoordde (ibid.). Gevraagd hoe dat komt, antwoordt u dat het mogelijks met uw problemen te maken heeft (ibid.). Gevraagd of u toen u vluchtte voorzorgsmaatregelen genomen heeft om contact te blijven houden met uw familie in Kurtunwarey, antwoordt u van niet (ibid.). Gevraagd waarom niet, antwoordt u dat u gevlucht bent door uw problemen en u bang was dat zij in gevaar zouden zijn (ibid.), wat niet kan overtuigen als uitleg. U stelt verder dat u hoopt in de toekomst via uw oom opnieuw contact te kunnen hebben met uw eigen familie (CGVS, p. 13 en 14).

Aangezien u kan lezen en schrijven en aangezien u als volwassene uw land en familie hebt verlaten, kan er redelijkerwijze worden verwacht dat u voorzorgsmaatregelen zou nemen om contact te blijven houden en dat u eenmaal in Europa intensievere pogingen zou ondernemen om opnieuw contact met hen te krijgen. Het bovenstaande doet vermoeden dat u de Belgische asielautoriteiten geen zicht wilt bieden op waar en in welke omstandigheden uw netwerk in Somalië zich op heden bevindt.”

Verzoeker betoogt in zijn verzoekschrift dat het niet mogelijk is om contact op te nemen met zijn ouders wegens een gebrek aan infrastructuur en het gegeven dat de regio onder controle is van Al-Shabaab. Het feit dat er sprake is van zo een gebrekkige structuur in *Kurtunwarey-stad* dat geen enkele vorm van communicatie zou mogelijk zijn met de ouders van verzoeker is een blote bewering die op generlei wijze wordt gestaafd. Verzoeker verduidelijkt verder ook niet hoe de aanwezigheid van Al-Shabaab de communicatie met zijn ouders zou verhinderen. Hoe het ook zij doet dit verweer geen afbreuk aan de terechte vaststelling dat het niet aannemelijk is dat verzoeker het land ontvluchtte zonder enige vorm van voorzorgsmaatregel te nemen om in contact te blijven met zijn ouders.

Verzoeker stelt verder dat hij via zijn oom een attest van de Koranschool heeft ontvangen, hetgeen zijn recent verblijf in *Kurtunwarey* zou staven. Wat het door verzoeker neergelegde document betreft dient te worden opgemerkt dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit *in casu* niet het geval. Bovendien betreft het document een kopie. De inhoud en de vorm is gemakkelijk via knip- en plakwerk te fabriceren. Dit document kan verzoekers ongeloofwaardig bevonden herkomst niet remediëren.

In zoverre verzoeker verwijst naar zijn integratieparcours in België om aan te tonen dat hij niet langer kan terugkeren naar Somalië, merkt de Raad op dat verzoeker niet verder komt op dan op algemene wijze te poneren dat hij een voorbeeldig integratieparcours heeft afgelegd, doch hieraan geen enkele vrees verbindt.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), en b), van de Vreemdelingenwet.

Aangezien verzoeker niet aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Kurtunwarey in het gelijknamige district in de provincie Lower Shabelle in Somalië, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reële risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Somalische nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan. Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reël risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig oktober tweeduizend drieëntwintig door:

S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP